

lignende Sag, nemlig under Valglovens Behandling, hvor jeg ønskede, at den samme Bestemmelse skulde udgaae af Loven. Den Gang hittede den høitagtede Conſeilspræsident, at netop det Slags Mulcter, som der var Tale om, godt kunde gaae ind i de Fattiges Kasse, skjøndt han maatte erkjende, at ikke alle Slags Mulcter eguede sig dertil. Forsaavidt jeg forstod den høitagtede Conſeilspræsident, meente han, at de Mulcter, som der dengang var Tale om, mere vilde blive idømte for mindre Forseelser og Forsømmelser, end for virkelig Undskab eller grove Forseelser. Det forekommer mig imidlertid, at der ved den nu foreliggende Lov netop maa være Tale om Mulcter af den sidstnævnte Art; thi naar Nogen borttager Træer fra Allitterne, som det Offentlige freder, saa kan det gjøre betydelig Skade, og det er altsaa en temmelig stor Forseelse, hvorfor Mulcten bliver ikjendt. Naar imidlertid Forslaget om, at Mulcterne skulde tilfalde de Fattiges Kasse, under nærværende Sags Behandling er bleven understøttet af den høitæredede Indenrigsminister i det andet Thing, maa jeg antage, at den nuværende Regjering har vedtaget, at de Fattiges Kasse skal have sin Indtægt lige saagodt af Mulcter som af frivillige Gaver; men i saa Fald vil jeg henstille til den høitæredede Regjering, om det ikke vilde være rigtigt at gjøre en Forandring i Loven af 8de Marts 1856. Nu er der nemlig ingen Grændse, alle Slags Mulcter vilde kunne tilfalde denne Kasse, og saa forekommer det mig, at man ikke kan lade denne Lov være uforandret, som har til Overskrift: „Lov om fri Fattigunderstøttelse“, og som alene omtaler frivillige Gaver. Man træffer ganske vist disse Bestemmelser af Velvillie for de Fattiges Kasse, man troer derved at gavne den; men jeg har allerede tidligere indtalt, at det er min urokkelige Overbeviisning, at, naar denne Kasse skal have sin Indtægt af Mulcter, saa vilde de frivillige Gaver efterhaanden bortfalde. Derhos maa man jo haabe, at Mulcter herefter vilde blive sjældnere og sjældnere her i Landet. Den større Oplysning blandt Almuen og vor frie Forfatning maa mere og mere bevirke, at man ikke forsømmer det Offentlige eller handler imod dets Interesser af Hensyn til private Inter-

esser eller af Egeghylighed eller af Magelighed, og dette er jo Oprindelsen til Mulcterne. Naar Mulcterne altsaa tage af, og Gaverne, hvad jeg er ganske overbevist om, blive ringere, ja, endog falde bort, hvorledes skal saa de Fattiges Kasse faae nogen Indtægt? Det kan da let gaae hermed, som man fortæller, at det gik i gamle Dage, at Præsterne i visse Egne i Sylland havde om, at, naar et Stik skulde strande, det da maatte stee i deres Nærhed. Saaledes mener jeg ogsaa, at Bestyrelsen for de Fattiges Kasse vil ønske, at, naar Nogen forseer sig, det da maa stee i deres District; thi ellers vilde de ikke kunne komme ud af det. Jeg kan ikke andet end fremdeles anbefale, at Loven af 8de Marts 1856 maa blive forandret, hvis denne Kasse skal modtage alle Mulcter. Det kan virkelig ikke vedblive at hedde „frivillig Understøttelse“, naar Kassen skal bestaae ved Mulcter.

Ordføreren: Jeg har i Almindelighed ikke Noget at bemærke med Hensyn til de stete Forandringer. Der er kun et Par enkelte af de foretagne Forandringer, jeg skal tillade mig at høre mig om, og da først med Hensyn til Forandringerne i § 9. Jeg troer, at den høitagtede Indenrigsminister bemærkede, at Udtrykket: „til Fredning indtagne Allod“ istedetfor det tidligere Udtryk: „samlede Allod“ var en Redaktionsforandring, men heri kan jeg dog ikke ganske være enig. Denne Sag har været Gjenstand for megen Discussion, og dersom jeg husker rigtigt, saa stod der i det Forslag, der var forelagt i en foregaaende Sæssion, at Vedkommende skulde give Afkald paa Eiendomsretten over „det paagjældende Areal.“ Dette Udtryk blev forandret i det i denne Sæssion forelagte Lovudkast, saaledes at det der heed, at han skulde give Afkald paa Eiendomsretten over „samtlige de ham tilhørende Sandsflugtsstrækninger i Communen“, men dette blev ændret i dette Thing til: „den samlede Allod i sin Heelhed.“ Dette, som saaledes blev vedtaget her i Landsthinget, laa imellem det, der stod i det oprindelige og i det af Regjeringen i denne Sæssion indbragte Lovudkast, og det har, som sagt, været Gjenstand for megen Discussion. Dersom det Medlem af Lands-